

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie dotyczącej sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie K. C., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 12 października 2022 roku wniosku obrońcy sędziego K. C. z 30 sierpnia 2022 roku w przedmiocie wyłączenia od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZZ 6/22 SSN Wiesława Kozielewicza, SSN Dariusza Kali oraz ławnika SN Michała Górskiego oraz osób powołanych do Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)

na podst. art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. a contrario w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej p.u.s.p.)

postanowił:

1. wniosek o wyłączenie SSN Wiesława Kozielewicza oraz SSN Dariusza Kali od udziału w sprawie o sygn. akt II ZZ 6/22 pozostawić bez rozpoznania;
2. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie ławnika Sądu Najwyższego Michała Górskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZZ 6/22;
3. wniosek obrońcy SSO K. C. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego sformułowany w punkcie 2, tj. SSN Małgorzaty Manowskiej, SSN Jacka Greli, SSN Beaty Janiszewskiej, SSN Jacka Widły, SSN Mariusza Łodki, SSN Marcina Krajewskiego, SSN Kamila Zaradkiewicza, SSN Marcina Łochowskiego, SSN Tomasza Szanciły, SSN Joanny Misztal-Koneckiej, SSN Marka Motuka, SSN Marka Siwka, SSN Antoniego Bojańczyka, SSN Igora Zgolińskiego, SSN Leszka Bieleckiego, SSN Janusza Niczyporuka, SSN Mirosława Sadowskiego,

SSN Marka Dobrowolskiego, SSN Krzysztofa Wiaka, SSN Ewy Stefańskiej, SSN Marii Szczepaniec, SSN Grzegorza Żmija, SSN Joanny Lemańskiej, SSN Pawła Czubika, SSN Aleksandra Stępkowskiego, SSN Pawła Księżaka, SSN Tomasza Demendeckiego, SSN Oktawiana Nawrota, SSN Leszka Boska, SSN Adama Redzika, SSN Jan Majchrowskiego, SSN Jarosława Sobutki, SSN Ryszarda Witkowskiego, SSN Małgorzaty Bednarek, SSN Adama Rocha, SSN Tomasza Przesławskiego, SSN Elżbiety Karskiej, SSN Mariusza Załuckiego, SSN Krzysztofa Wesołowskiego, SSN Macieja Kowalskiego, SSN Pawła Kołodziejskiego, SSN Pawła Wojciechowskiego i SSN Zbigniewa Kapińskiego pozostawić bez rozpoznania;

4. wniosek obrońcy SSO K. C. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, tj. SSN Małgorzaty Manowskiej, SSN Jacka Greli, SSN Beaty Janiszewskiej, SSN Jacka Widły, SSN Mariusza Łodki, SSN Marcina Krajewskiego, SSN Kamila Zaradkiewicza, SSN Marcina Łochowskiego, SSN Tomasza Szanciły, SSN Joanny Misztal-Koneckiej, SSN Marka Motuka, SSN Marka Siwka, SSN Antoniego Bojańczyka, SSN Igora Zgolińskiego, SSN Leszka Bieleckiego, SSN Janusza Niczyporuka, SSN Mirosława Sadowskiego, SSN Marka Dobrowolskiego, SSN Krzysztofa Wiaka, SSN Ewy Stefańskiej, SSN Marii Szczepaniec, SSN Grzegorza Żmija, SSN Joanny Lemańskiej, SSN Pawła Czubika, SSN Aleksandra Stępkowskiego, SSN Pawła Księżaka, SSN Tomasza Demendeckiego, SSN Oktawiana Nawrota, SSN Leszka Boska, SSN Adama Redzika, SSN Jan Majchrowskiego, SSN Jarosława Sobutki, SSN Ryszarda Witkowskiego, SSN Małgorzaty Bednarek, SSN Adama Rocha, SSN Tomasza Przesławskiego, SSN Elżbiety Karskiej, SSN Mariusza Załuckiego, SSN Krzysztofa Wesołowskiego, SSN Macieja Kowalskiego, SSN Pawła Kołodziejskiego, SSN Pawła Wojciechowskiego i SSN Zbigniewa Kapińskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZZ 6/22 pozostawić bez rozpoznania;

5. wnioski obrońcy SSO K. C. sformułowane w pkt A, B i C pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Uchwałą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z 5 stycznia 2022 r., sygn. akt I DO 17/21, zawieszono sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie K. C. w czynnościach służbowych (pkt 1) oraz obniżono wysokość przysługującego mu wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia o 25 %.

Zażalenia na powyższą uchwałę wnieśli obrońcy SSO K. C. – SSN J. M. i SSN P. P., które zarejestrowano pod sygn. akt II DO 10/22.

Zarządzeniem nr 18/2022 Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej z 15 lipca 2022 r. sprawę II DO 10/22 określono w repertorium II DO i wpisano do repertorium II ZZ, zgodnie z kolejnością wpływu do Sądu Najwyższego. Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt II ZZ 6/22.

Zarządzeniem z 3 sierpnia 2022 r., sygn. akt II ZZ 6/22, Przewodniczący Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, działający z upoważnienia Prezesa Sądu Najwyższego, wyznaczył do jej rozpoznania SSN Wiesława Kozielewicza (jako przewodniczącego), SSN Dariusza Kalę (jako sprawozdawcę) oraz ławnika SN Michała Górskiego, wyznaczając termin posiedzenia w dniu 8 września 2022 r. Wraz z zawiadomieniem o obsadzie składu orzekającego strony pouczone o prawie do złożenia wniosku o jakim mowa w art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Zarządzeniem z 6 września 2022 r. termin wyznaczonego posiedzenia został odwołany z uwagi na złożony w dniu 30 sierpnia 2022 r. przez adw. M. G. - obrońcę sędziego K. C. wniosek o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu sprawy prowadzonej pod sygn. akt II ZZ 6/22, wyznaczonych do składu orzekającego: SSN Wiesława Kozielewicza, SSN Dariusza Kali i ławnika SN Michała Górskiego. Wniosek ten został zarejestrowany pod sygnaturą II ZO 55/22.

W powyższym piśmie obrońca SSO K. C. adw. M. G. wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy prowadzonej pod sygnaturą II ZZ 6/22:

1. sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza, sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Kali oraz ławnika Sądu Najwyższego Michała Górskiego, przydzielonych do rozpoznania sprawy prowadzonej pod sygnaturą II ZZ 6/22;

2. sędziów Sądu Najwyższego: Małgorzaty Manowskiej, Jacka Greli, Beaty Janiszewskiej, Jacka Widły, Mariusza Łodki, Marcina Krajewskiego, Kamila Zaradkiewicza, Marcina Łochowskiego, Tomasza Szanciły, Joanny Misztal-Koneckiej, Marka Motuka, Marka Siwka, Antoniego Bojańczyka, Igora Zgolińskiego, Leszka Bieleckiego, Janusza Niczyporuka, Mirosława Sadowskiego, Marka Dobrowolskiego, Krzysztofa Wiaka, Ewy Stefańskiej, Marii Szczepaniec, Grzegorza Żmija, Joanny Lemańskiej, Pawła Czubika, Aleksandra Stępkowskiego, Pawła Księżaka, Tomasza Demendeckiego, Oktawiana Nawrota, Leszka Boska, Adama Redzika, Jan Majchrowskiego, Jarosława Sobutki, Ryszarda Witkowskiego, Małgorzaty Bednarek, Adama Rocha, Tomasza Przesławskiego, Elżbiety Karskiej, Mariusza Załuckiego, Krzysztofa Wesołowskiego, Macieja Kowalskiego, Pawła Kołodziejskiego, Pawła Wojciechowskiego, Zbigniewa Kapińskiego, to jest osób powołanych do Sądu Najwyższego na wniosek nowej Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), której „pozycja ustrojowa, sposób ukonstytuowania, skład oraz funkcjonowanie przesądzają o tym, że nie jest to organ niezależny od władzy ustawodawczej i wykonawczej przy wykonywaniu zadań powierzonych Krajowej Radzie Sądownictwa na mocy art. 186 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i polegających na staniu na straży niezależności sądownictwa i niezawisłości sędziów, co skutkuje wadliwością powołania na sędziego SN w myśl art. 179 Konstytucji i w konsekwencji brakiem statusu sędziego SN - od rozpoznania wniosku, o którym mowa w pkt 1”;

3. osób, o których mowa w pkt. 2, w przypadku uwzględnienia wniosku, o którym mowa w pkt. 1 - od rozpoznania sprawy, o której mowa w tym punkcie.

Jednocześnie autor wniosku w pkt. oznaczonym lit. A wywiedzionego pisma zwrócił się o nieprzekazywanie wniosku o wyłączenie Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (na podstawie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym) z uwagi na postanowienie wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-204/21 R (Komisja Europejska przeciwko Polsce) z dnia 14 lipca 2021 r. o zastosowaniu środków tymczasowych,

w którym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) nakazał zawieszenie stosowania przepisów przekazujących do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych rozpoznawanie zarzutów braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu. Wskazał przy tym, że z wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz) z dnia 8 listopada 2021 r. w sprawie Dolińska- Ficek i Ozimek przeciwko Polsce (skargi nr 49868/19 i 57511/19) wynika, iż osoby powołane do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, w związku z istotnymi wadami procedury powołania, nie zapewniają gwarancji „niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą”.

W pkt. oznaczonym lit. B wywiedzionego pisma wniósł nadto o nieprzekazywanie wniosku do rozpoznania składowi sędziowskiemu z udziałem innych osób powołanych przez Prezydenta RP na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek „NeoKRS”, argumentując powyższe treścią punktu 5 uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego Izby Karnej z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, w którym stwierdzono, że „wniosek o wyłączenie osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. nie może być rozpoznawany przez sąd mający w swoim składzie takiego sędziego; w przeciwnym razie dojdzie do sytuacji objętej zakazem *nemo iudex in causa sua*”.

W pkt. oznaczonym lit. C autor pisma wniósł w dalszej kolejności o przekazanie wniosku do rozpoznania przez właściwy sąd, tj. przez skład Sądu Najwyższego w którym nie będą orzekały osoby, co do których istnieją uzasadnione wątpliwości dotyczące ich obiektywizmu w sprawie, to jest do rozpoznania przez skład orzekający wyłącznie z udziałem prawidłowo powołanych sędziów Sądu Najwyższego, którzy zostali powołani na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta RP na wniosek prawidłowo ukonstytuowanej Krajowej Rady Sądownictwa.

W piśmie sformułowano nadto wniosek o niezwłoczne poinformowanie o imionach i nazwiskach członków składu wyznaczonego do rozpoznania wniosku, w celu umożliwienia złożenia ewentualnego wniosku o wyłączenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie K. C. w zasadniczej części należało pozostawić bez rozpoznania.

Analiza argumentacji powołanej przez wnioskodawcę w zakresie punktu pierwszego wywiedzionego wniosku wskazuje, iż obrońca sędziego przyczyn uzasadniających zastosowanie instytucji określonej w art. 41 § 1 k.p.k. upatruje w okoliczności, iż sędziowie Sądu Najwyższego: SSN Wiesław Kozielewicz oraz SSN Dariusz Kala orzekają w składach kolegialnych wraz z osobami powołanymi na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 ze zm.). W ocenie autora wniosku powyższe zachowanie świadczy bowiem o „działaniu z pełną świadomością negatywnych konsekwencji dla stron związanych z udziałem w składzie orzekającym osób powołanych na wniosek NeoKRS”, co tym samym podaje w wątpliwość możliwość ich bezstronnego orzekania w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZZ 6/22. Jako wspierający zasadność wyrażonych obaw co do stronnictwa wspomnianych sędziów wskazano nadto fakt, że SSN Wiesław Kozielewicz i SSN Dariusz Kala złożyli zdania odrębne od Uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społeczny z 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA 1-4110-1/20. Brak gwarancji bezstronności ze strony SSN Wiesława Kozelewicza wnioskodawca wywodził jednocześnie z treści wypowiedzi medialnej sędziego, tj. wywiadu udzielonego dla portalu Rzeczpospolita z 21 sierpnia 2022.

W odniesieniu do ławnika SN Michała Górskiego wskazano natomiast, iż za brakiem jego bezstronności przemawia „świadome uczestnictwo w pracach nielegalnej Izby Dyscyplinarnej”.

Przechodząc do oceny wniosku obrońcy sędziego o wyłączenie sędziów: SSN Wiesława Kozelewicza i SSN Dariusza Kali wskazać należy, iż powyższy należy pozostawić bez rozpoznania. Powołani we wniosku sędziowie, wskutek zmian wynikających z faktu powołania pełnej obsady Izby Odpowiedzialności

Zawodowej, obecnie nie są wyznaczeni do składu orzekającego w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZZ 6/22.

W związku z treścią postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 17 września 2022 r. nr 1130.81.2022, zarządzeniem nr 25/22 Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 27 września 2022 r. o utworzeniu referatów dla sędziów Sądu Najwyższego rozpoczynających orzekanie w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, ustalono referaty dla sędziów Sądu Najwyższego wyznaczonych do orzekania w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej. Następnie, zarządzeniem nr 26/1/2022 Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 27 września 2022 r. o przydzieleniu spraw, na podstawie § 80 ust. 1, 2 i 5 pkt 1 w zw. z § 16 ust. 4 Regulaminu Sądu Najwyższego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 2022 r. (Dz. U. z 2022 r., poz. 1489)), art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r., poz. 1259) i zarządzenia nr 102/2022 Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie upoważnienia sędziego Sądu Najwyższego do wykonywania określonych czynności związanych z działalnością Izby Odpowiedzialności Zawodowej, sprawy, które wpłynęły do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w dniach od 20 lipca do 26 września 2022 r., przydzielono sędziom Sądu Najwyższego orzekającym w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, według alfabetycznej listy sędziów pełniących urząd na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego według stanu na dzień 17 września 2022 r. z zachowaniem kolejności wpływu.

W konsekwencji realizacji powyższych zarządzeń sprawa prowadzona pod sygn. akt II ZZ 6/22, do której rozpoznania poprzednio wyznaczeni zostali sędziowie SSN Wiesław Kozielowicz i SSN Dariusz Kała, została przydzielona do referatu SSN Barbary Skoczowskiej, wskutek czego uchylono dotychczasowe zarządzenie o wyznaczeniu składu orzekającego w zakresie obsady sędziowskiej. Do chwili obecnej, prócz sędziego sprawozdawcy, nie wyznaczono natomiast pozostałych członków składu orzekającego. Zważając na fakt, iż wniosek dotyczy tym samym sędziów, którzy nie należą już do składu orzekającego w sprawie

dotyczącej SSO K. C., żądanie obrońcy w tym zakresie - jako bezprzedmiotowe - należało pozostawić bez rozpoznania.

Mając natomiast na uwadze, iż zarządzenie o wyznaczeniu składu orzekającego nie zostało uchylone w zakresie obsady ławniczej, weryfikacja okoliczności określonych w art. 41 § 1 k.p.k. zasadna jest jedynie w odniesieniu do ławnika SN Michała Górskiego. Żądanie wnioskodawcy w tym zakresie nie zasługiwało jednak na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż autor wniosku, prócz stwierdzenia faktu uczestnictwa wskazywanego we wniosku ławnika SN w posiedzeniach Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego i lakonicznego wyrażenia negatywnej o powyższej oceny, nie powołał w swojej argumentacji jakichkolwiek skonkretyzowanych okoliczności, które pozwoliłyby w sposób uprawniony twierdzić, że zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności wskazywanego ławnika. Wnioskodawca ograniczył bowiem uzasadnienie formułowanego żądania jedynie do wyrażenia subiektywnej oceny co do funkcjonowania wspomnianej Izby, przedstawiając skrajnie lakoniczną i niepopartą rzeczowym uzasadnieniem hipotezę, która nie pozwala na powzięcie uzasadnionej i realnej wątpliwości co do bezstronności ławnika SN Michała Górskiego. Zaprezentowana przez autora wniosku argumentacja - jako niezawierająca nie tyle sprecyzowanych, co zasadniczo jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość jego stronniczość - tym samym nie spełnia wymogów wskazywanych przez ustawodawcę w art. 41 k.p.k., mającego odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie na gruncie art. 128 p.u.s.p. Podkreślić w tym miejscu należy, iż wątpliwość, o której traktuje uprzednio wspomniany przepis, nie może stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej weryfikacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012/4/4).

Żądanie zawarte w punkcie trzecim wywiedzionego pisma jest natomiast bezprzedmiotowe już z tej przyczyny, iż wnioskodawca przyjął warunkowy charakter wniosku. Obrońca sędziego wskazał bowiem, że wnosi o wyłączenie osób wskazanych w punkcie drugim o wyłączenie od rozpoznania sprawy

prowadzonej pod sygn. akt II ZZ 6/22 „w przypadku uwzględnienia wniosku, o którym mowa w pkt 1”.

Z uwagi jednak na konstrukcyjną wadliwość powyższego postulatu przypomnienia wymaga, iż uregulowania Kodeksu postępowania karnego nie przewidują wyłączenia sędziego *in abstracto*, gdyż zastosowanie powyższej instytucji dopuszczalne jest w odniesieniu do konkretnej osoby, która została wyznaczona do składu orzekającego w danej sprawie, a nie sędziego mogącego jedynie teoretycznie, w przyszłości zostać wyznaczonym do jej rozpoznania (zob. aktualne na gruncie postępowania dyscyplinarnego sędziów rozważania zawarte w postanowieniach Sądu Najwyższego z: 14 grudnia 2016 r., III KO 99/16, jak również postanowienia Sądu Najwyższego z: 25 stycznia 2012 r., SNO 49/11, Lex 1215806; 10 października 2014 r., SNO 51/14, Lex 1511819).

Tożsamą uwagę poczynić należy w kontekście żądania obrońcy w przedmiocie wyłączenia od rozpoznania przedmiotowego wniosku osób powołanych do Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). W tym zakresie podkreślenia nadto wymaga, iż "sprawą" w rozumieniu art. 40 i art. 41 k.p.k. jest „postępowanie zmierzające do rozstrzygnięcia o przedmiocie postępowania” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12, Lex nr 1212385), a zatem – w rozważanym przypadku – przedmiotem postępowania jest rozpoznanie zażaleń obrońców obwinionego na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2022 r., sygn. akt I DO 17/21, o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych. W judykaturze ugruntowany jest natomiast pogląd, iż sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie, który nie został wyznaczony do rozpoznania danej sprawy, może tym samym rozpoznać ten wniosek, gdyż „wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie bezpośrednio go nie dotyczy” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12, Lex nr 1212385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2010 r., WD 3/10, OSNwSK 2010/1/355). Precyzyjne wskazanie w punkcie drugim analizowanego wniosku czterdziestu trzech sędziów Sądu Najwyższego, niewyznaczonych do składu kolegialnego w sprawie o sygn. akt II ZZ 6/22, nie

mogło zatem skutkować ich wyłączeniem od rozpoznania analizowanego wniosku. Lektura punktu drugiego wywiedzionego wniosku, stanowiącego niejako żądanie „następcze”, wskazuje tym samym, że wniosek i w tym zakresie należy pozostawić bez rozpoznania. Trafność powyższego założenia wspiera nadto rozwiązanie przyjęte w art. 29 § 8 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustanawiające obowiązek zawiadomienia uprawnionego o składzie rozpoznającym sprawę, a zatem jedynie w przypadku wyznaczenia obsady orzeczniczej w postępowaniu rozstrzygającym o przedmiocie postępowania, a nie do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego, mającej charakter „wpadkowy”.

Mając na względzie uprzednie rozważania, wnioski obrońcy sformułowane w pod lit. B i lit. C należało rozstrzygnąć w ten sam sposób.

Jednocześnie, w kontekście postulatu obrońcy o „nieprzekazywanie przedmiotowego wniosku” Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (lit. A), należy sprecyzować, iż o powyższym Sąd Najwyższy zdecydował nie tyle z uwagi na powołaną przez wnioskodawcę argumentację, co z uwagi na zasadniczą podstawę wniosku o wyłączenie, opartą na zarzucie braku bezstronności, a nie niezawisłości, o której mowa w powoływanym przez wnioskodawcę art. 29 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym oraz uprzednio wspomnianą abstrakcyjność wniosków o wyłączenie.

Odnosząc się natomiast do wniosku z punktu oznaczonego lit. D wskazać należy, iż o obsadzie składu orzekającego w sprawie II ZZ 6/22 strony postępowania poinformowane zostaną niezwłocznie po jego wyznaczeniu z jednoczesnym pouczeniem o prawie do złożenia wniosku o jakim mowa w art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej rozstrzygnięcia.

[as]